

TATTERHOOD

Η Κουρέλω (Νορβηγικό παραμύθι)

1. Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένας βασιλιάς και μια βασίλισσα που δεν είχαν παιδιά και γι' αυτό η βασίλισσα ήταν πάντα πολύ θλιμμένη. Σπάνια χαμογελούσε. Έκλαιγε συνέχεια, παραπονιόταν και έλεγε πόσο βαρετό και άδειο ήταν το παλάτι. "Αχ, αν είχαμε παιδιά το παλάτι μας θα ήταν ζωντανό" έλεγε.

Όπου και να πήγαινε σε όλο της το βασίλειο, έβρισκε την ευλογία στα παιδιά, ακόμα και στο πιο άθλιο καλύβι.

Και όπου και αν πήγαινε, άκουγε τις γυναίκες να μαλώνουν τα παιδιά τους λέγοντάς τους πως κάνανε **ετούτο και εκείνο λάθος...**

Η βασίλισσα τα άκουγε όλα αυτά και σκεφτόταν πόσο ωραίο θα ήταν να κάνει και αυτή ότι έκαναν και οι άλλες γυναίκες.

Στο τέλος ο βασιλιάς και η βασίλισσα πήραν στο παλάτι τους ένα ξένο κορίτσι να το μεγαλώσουν, να το έχουν πάντα κοντά τους, να το αγαπάνε όταν κάνει το σωστό και να το μαλώνουν όταν κάνει κάτι λάθος, σαν να ήταν δικό τους **παιδί.....**

Μια μέρα το μικρό κορίτσι που είχαν πάρει, κατέβηκε στον κήπο του παλατιού και άρχισε να παίζει με ένα χρυσό μήλο. Εκείνη την ώρα πέρασε μια γριά ζητιάνα που είχε μαζί της ένα μικρό κορίτσι και πολύ γρήγορα τα δυο κορίτσια έγιναν φίλες και άρχισαν να παίζουν μαζί και να πετάνε η μια στην άλλη το χρυσό μήλο.

Όταν το είδε αυτό η βασίλισσα που καθόταν στο παράθυρο, χτύπησε το τζάμι για να φωνάξει πάνω τη θετή της κόρη. Αυτή έτρεξε αμέσως, αλλά μαζί της ανέβηκε και η μικρή ζητιάνα και μπήκαν στο δωμάτιο της βασίλισσας πιασμένες χέρι-χέρι. Τότε η βασίλισσα άρχισε να μαλώνει το μικρό κορίτσι λέγοντας:

«Εσύ δεν είσαι για να τριγυρνάς και να παίζεις με το παλιόπαιδο μιασκουρελιάρας ζητιάνας". Και λέγοντας αυτά, έσπρωξε το ζητιανάκι από τις σκάλες.

2. «Αν η βασίλισσα γνώριζε την δύναμη της μάνας μου, δεν θα με έδωχνε!», είπε το ζητιανάκι, και όταν η βασίλισσα την ρώτησε να πει καθαρά τι εννοεί, της είπε πως η μάνα της μπορούσε, αν ήθελε, να τη βοηθήσει να κάνει παιδιά. Η βασίλισσα δε την πίστευε αλλά το κορίτσι επέμενε πως έλεγε την αλήθεια και ζήτησε από τη βασίλισσα να προσπαθήσει να πείσει τη μάνα της να το κάνει. Έτσι η βασίλισσα έστειλε το κορίτσι να φέρει πάνω την μάνα της.

«Ξέρεις τι λέει η κόρη σου;» ρώτησε η βασίλισσα τη γριά ζητιάνα μόλις μπήκε στο δωμάτιο. "Όχι", η γριά ζητιάνα δεν ήξερε τίποτα.

«Λοιπόν, η κόρη σου λέει πως μπορείς αν θέλεις, να με βοηθήσεις να κάνω παιδιά», απάντησε η βασίλισσα.

«Η Βασίλισσες δεν θα έπρεπε να ακούνε τις ανόητες ιστορίες μιας μικρής ζητιάνας», είπε η γριά και βγήκε από το δωμάτιο.

Τότε η βασίλισσα θύμωσε και θέλησε πάλι να διώξει το μικρό κορίτσι. Αλλά αυτή της είπε πως κάθε της λέξη ήταν αλήθεια.

«Αν δώσεις Βασίλισσά μου στη μάνα μου κάτι να πιεί, όταν ζαλιστεί θα βρει αμέσως ένα τρόπο να σε βοηθήσει» είπε το κορίτσι..

Η βασίλισσα ήταν έτοιμη να το δοκιμάσει, και έτσι έφεραν πάλι πίσω τη ζητιάνα, και της έδωσαν να πιεί όσο κρασί και υδρόμελο ήθελε. Δεν πέρασε πολύ ώρα και η γλώσσα της άρχισε να λύνεται. Τότε η βασίλισσα της έκανε την ίδια ερώτηση.

«Ίσως έχω έναν τρόπο να σε βοηθήσω» είπε η ζητιάνα. "Η μεγαλειότητά σου, πρέπει να ζητήσει να φέρουν δύο κουβάδες νερό, ένα βράδυ πριν πέσεις στο κρεβάτι σου για ύπνο. Πλύσου μια με τον έναν και μετά με τον άλλον και μετά ρίξε το νερό και των δύο κάτω από το κρεβάτι σου. Όταν κοιτάξεις κάτω από το κρεβάτι σου την άλλη μέρα, θα έχουν φυτρώσει δυο λουλούδια, ένα όμορφο και ένα άσχημο. Να φας το όμορφο, αλλά άσε το άσχημο. Πρόσεξε να μην το ξεχάσεις αυτό". Αυτά ήταν τα λόγια της ζητιάνας.

3. Η βασίλισσα έκανε ακριβώς όπως τη συμβούλεψε. Ζήτησε να της φέρουν δύο κουβάδες με νερό, πλύθηκε με αυτό και ύστερα το άδειασε κάτω από το κρεβάτι της. Όταν κοίταξε κάτω από το κρεβάτι της το άλλο πρωί, είχαν φυτρώσει δυο λουλούδια. Το ένα ήταν άσχημο και άθλιο με μαύρα φύλλα, ενώ το άλλο ήταν τόσο λαμπερό και τόσο όμορφο που ποτέ δεν είχε δει κάτι παρόμοιο, και έτσι το έφαγε μονομιάς. Αλλά το όμορφο λουλούδι είχε τόσο γλυκιά γεύση που δεν μπόρεσε να συγκρατηθεί και έφαγε και το άλλο γιατί σκέφτηκε, «Είμαι σίγουρη πως έτσι και αλλιώς δεν θα βλάψει ούτε και θα ωφελήσει.».

Η βασίλισσα έμεινε έγκυος και ήρθε ο καιρός να γεννήσει. Πρώτα γέννησε ένα κορίτσι που είχε στο χέρι του μια ξύλινη κουτάλα και καβαλούσε μια κατσικά. Ήταν άσχημη και αηδιαστική και από την πρώτη στιγμή που άνοιξε τα μάτια της στον κόσμο σπάραξε στο κλάμα "Μαμάαααααα"

«Αν είμαι εγώ η μαμά σου», είπε η βασίλισσα, «Θεέ μου δώσε μου δύναμη να αντέξω».

«Ω! μη λυπάσαι», είπε το κορίτσι που ήταν πάνω στην κατσίκα, «γιατί σύντομα θα γεννήσεις ένα άλλο που θα είναι ωραιότερο από μένα».

Μετά από λίγο η βασίλισσα γέννησε άλλο ένα κορίτσι, που ήταν τόσο όμορφο και γλυκό που κανείς δεν είχε δει στα μάτια του τέτοια ομορφιά. Να είστε σίγουροι πως τώρα η βασίλισσα ήταν πολύ ευχαριστημένη. Το μεγαλύτερο από τα δίδυμα το ονόμασαν "Κουρέλω" γιατί ήταν πάντα άσχημη και άθλια και γιατί είχε ένα σκούφο με κουρέλια να κρέμονται γύρω από τα αυτιά της. Η βασίλισσα δεν άντεχε να τη βλέπει. Οι παραμάνες προσπάθησαν να την κλείσουν σε ένα δωμάτιο μόνη της αλλά δεν ωφέλησε γιατί η Κουρέλω πήγαινε πάντα όπου πήγαινε και η νεότερη δίδυμη αδελφή της και κανείς δεν μπόρεσε ποτέ να τις χωρίσει...

4. Μια παραμονή Χριστουγέννων, όταν είχαν μεγαλώσει λίγο, ακούστηκε ένας τρομακτικός θόρυβος και ένας κρότος στο διάδρομο έξω από το δώμα της βασίλισσας. Η Κουρέλω ρώτησε τι ήταν αυτό που έκανε αυτόν τον θόρυβο έξω.

"Ω", είπε η βασίλισσα, "μην ρωτάς"

Αλλά η Κουρέλω δεν υποχωρούσε μέχρι να μάθει τι γινόταν. Και τότε η βασίλισσα της είπε ότι ήταν τρολ που ήταν γιγαντόμορφα πλάσματα και στρίγγλες μάγισσες που είχαν έρθει εκεί για να γιορτάσουν τα Χριστούγεννα. Τότε η Κουρέλω είπε πως θα έβγαινε έξω να τα διώξει, παρ' όλα όσα της έλεγαν, και όσο και αν την παρακάλεσαν και την ικέτευσαν να αφήσει τα τρολ στην ησυχία τους, αυτή έπρεπε να βγει έξω και να απομακρύνει τις μάγισσες. Εξόρκισε τη βασίλισσα να είναι προσεκτική και να κρατήσει όλες τις πόρτες σφραγισμένες, έτσι που κανείς να μην τις ανοίξει ούτε και ελάχιστα.

Αφού τα είπε αυτά, έφυγε με τη ξύλινη κουτάλα της και άρχισε να κυνηγάει και να διώχνει τις στρίγγλες μάγισσες. Ξαφνικά υπήρξε τέτοια αναταραχή στο παλάτι που παρόμοια δεν είχε ακουστεί ποτέ πριν.

Ολόκληρο το παλάτι έτριζε και βογκούσε συθέμελα, λες και κάθε αρμός και δοκός θα γκρεμιζόταν από στιγμή σε στιγμή.

Τώρα το πώς έγινε, είμαι σίγουρη ότι δεν μπορώ να το πω ακριβώς αλλά με κάποιο τρόπο ή με άλλο., μια πόρτα άνοιξε λίγο.. Τότε η δίδυμη αδελφή της έβγαλε ελάχιστα το κεφάλι της από το άνοιγμα της πόρτας για να δει τι γινόταν με την Κουρέλω.

Αλλά... χράαααπ! Έφτασε μια στρίγγλα μάγισσα, έκοψε το κεφάλι της και στη θέση του κόλλησε στους ώμους της ένα κεφάλι μοσχαριού. Τότε η

πριγκιποπούλα γύρισε πίσω στο δωμάτιο περπατώντας στα τέσσερα, μουγκρίζοντας σαν μοσχάρι: «Μουουουου...»

Όταν η Κουρέλω επέστρεψε και είδε έτσι την αδελφή της, θύμωσε και τους έβριζε όλους γιατί δε πρόσεξαν καλύτερα και τους ρώτησε, τι σκέφτονται για την απερισκεψία τους τώρα που η αδελφή της είχε μεταμορφωθεί σε μοσχάρι.

"Αλλα να δω τι θα κάνω να την ελευθερώσω»

5. Έπειτα ζήτησε από το βασιλιά ένα καλά εξοπλισμένο ιστιοφόρο, με πολλές προμήθειες, αλλά χωρίς καπετάνιο και χωρίς ναύτες. Θα έπλεαν μακριά με την αδελφή της, ολομόναχες. Τίποτα δεν την κρατούσε πίσω και επιτέλους την άφηναν να πάρει τον δικό της δρόμο.

Η Κουρέλω σάλπαρε και οδήγησε το πλοίο της μέχρι τη γη που ζούσαν οι μάγισσες.

Σαν έφτασε στον προορισμό της, είπε στην αδελφή της να μείνει σιωπηλή στο πλοίο και εκείνη οδήγησε την κατσίκα της στο κάστρο των μαγισσών. Όταν έφτασε εκεί, ένα από τα παράθυρα του κάστρου ήταν ανοιχτό, και από εκεί είδε να κρέμεται το κεφάλι της αδελφής της. Τότε πήδησε με το κατσίκι της από το παράθυρο μέσα στο κάστρο, άρπαξε το κεφάλι της αδερφής της και έφυγε με αυτό. Οι μάγισσες έτρεξαν από πίσω της προσπαθώντας να πάρουν πίσω το κεφάλι. Την περικύκλωσαν τόσο πυκνά όσο ένα σμήνος μελισσών ή μια φωλιά μυρμηγκιών. Η κατσίκα της έτρεχε με ορμή, ρουθούνιζε άγρια και η ανάσα της ακουγόταν βροντερή, έσπρωχνε και χτυπούσε δυνατά με τα κέρατά της, ενώ η Κουρέλω έδερνε με μανία τις μάγισσες με την ξύλινη κουτάλα της, τόσο που αυτές αναγκάστηκαν να σταματήσουν το κυνήγι.

Η Κουρέλω γύρισε στο καράβι της, έβγαλε το κεφάλι του μοσχαριού από την αδερφή της και της έβαλε πίσω το δικό της και έτσι έγινε πάλι το κορίτσι που ήταν και πριν!

6. Μετά από αυτό σάλπαρε για ένα πολύ μακρινό ταξίδι στον τόπο ενός ξένου βασιλιά.

Ο βασιλιάς της χώρας αυτής ήταν χήρος και είχε ένα μοναχογιό. Όταν είδε το ξένο καράβι, έστειλε αγγελιοφόρους στην παραλία για να μάθει από πού ερχόταν και σε ποιον ανήκει. Όμως όταν οι άνδρες του βασιλιά έφτασαν εκεί, είδαν μόνο την Κουρέλω, καβάλα στην κατσίκα της να καλπάζει γύρω-γύρω στο κατάστρωμα με τις τούφες των μαλλιών της να ανεμίζουν στον αέρα.

Οι άντρες του παλατιού είχαν μείνει έκπληκτοι με αυτά που έβλεπαν και ρώτησαν αν υπήρχαν κι άλλοι άνθρωποι πάνω στο πλοίο. "Ναι, υπάρχει η αδελφή μου είπε η Κουρέλω. Τότε ζήτησαν να την δουν επίσης αλλά η Κουρέλω είπε όχι.

-Όχι κανείς δεν θα την δει, εκτός αν ο ίδιος ο βασιλιάς έρθει στο καράβι». έτσι είπε και άρχισε να καλπάζει με το κατσίκι της πάνω στο κατάστρωμα μέχρι που αυτό άρχισε να βροντά και πάλι από τα ποδοβολητά.

Όταν οι υπηρέτες επέστρεψαν στο παλάτι και είπαν όσα είδαν και άκουσαν στο καράβι, ο βασιλιάς θέλησε να πάει να δει αμέσως το κορίτσι που καβάλαγε μια κατσικά.

Όταν έφτασε ο βασιλιάς, η Κουρέλω έφερε έξω την αδελφή της. Ήταν τόσο όμορφη και ευγενική που ο βασιλιάς θαμπώθηκε και την ερωτεύτηκε αμέσως! Πήρε και τις δύο αδερφές μαζί του στο παλάτι και θέλησε να πάρει την μικρή αδερφή για βασίλισσά του.

Αλλά η Κουρέλω είπε: Όχι, με κανένα τρόπο δεν μπορεί να την έχει ο βασιλιάς, εκτός αν ο γιός του βασιλιά πάρει για γυναίκα του την Κουρέλω.

Αυτό, όπως καταλαβαίνετε, ο πρίγκιπας δεν το ήθελε καθόλου, γιατί η Κουρέλω ήταν τόσο άσχημη και τιποτένια! Ωστόσο, στο τέλος ο βασιλιάς και όλοι στο παλάτι του μίλησαν και κατάφεραν να τον πείσουν και ο πρίγκιπας υποχώρησε και υποσχέθηκε να την κάνει βασίλισσά του.

Όμως, αυτή η απόφαση που ήταν ενάντια στην θέληση του, του προκάλεσε πόνο και μεγάλη θλίψη.

Άρχισαν οι προετοιμασίες για τους γάμους, φτιάχνοντας σπιτική μύρα και μαγειρεύοντας και όταν όλα ήταν έτοιμα, πήγαν στην εκκλησία. Για τον πρίγκιπα ήταν η χειρότερη λειτουργία που είχε ποτέ παραβρεθεί σε όλη της ζωή.

Πρώτος έφυγε ο βασιλιάς με την νύφη, και ήταν τόσο όμορφη και τόσο λαμπερή, που όλοι οι άνθρωποι στο δρόμο σταματούσαν για να τη δουν και την χάζευαν μέχρι που χανόταν από τα μάτια τους.

7. Μετά ήρθε ο πρίγκιπας ιπεύοντας στο άλογο του δίπλα στην Κουρέλω, που κάλπαζε πάνω στην κατσικά της με την ξύλινη κουτάλα σφιχτά στο χέρι της. Αν τον κοίταζε κανείς δεν θα έλεγε πως πήγαινε σε γάμο, αλλά σε κηδεία, και μάλιστα στη δική του. Φαινόταν τόσο λυπημένος και δεν έβγαζε άχνα.

«Γιατί δεν μιλάς;», ρώτησε η Κουρέλω αφού είχαν απομακρυνθεί λιγάκι.

"Γιατί, για ποιό πράγμα να μιλήσω;" απάντησε ο πρίγκιπας.

"Τουλάχιστον ρώτα με γιατί πηγαίνω πάνω σ' αυτήν την άσχημη κατσικά" είπε η Κουρέλω.

«Γιατί πηγαίνεις πάνω σε αυτή την άσχημη κατσικά;», ρώτησε ο πρίγκιπας.

«Είναι στ' αλήθεια μια άσχημη κατσικά; Για δεξ! είναι το πιο όμορφο άλογο που καβαλίκεψε ποτέ μια νύφη.», απάντησε η Κουρέλω. Και αμέσως η κατσικά μεταφορτώθηκε σε άλογο, το πιο όμορφο άλογο που είχε δει ποτέ ο πρίγκιπας.

Προχώρησαν λίγο ακόμα, αλλά ο πρίγκιπας εξακολουθούσε να είναι θλιμμένος, και δεν έλεγε λέξη. Έτσι, η Κουρέλω τον ρώτησε και πάλι γιατί

δεν μιλούσε. Και όταν ο πρίγκιπας απάντησε, ότι δεν ήξερε τι να πει, εκείνη του είπε:

«Πρώτα με γιατί κρατάω αυτό το άσχημο κουτάλα στη γροθιά μου».

«Γιατί κρατάς αυτό το άσχημο κουτάλα;», ρώτησε ο πρίγκιπας.

«Είναι στ' αλήθεια ένα άσχημο κουτάλα; Για δεξ! είναι η πιο όμορφη ασημένια βεντάλια που είχε ποτέ μια νύφη», είπε η Κουρέλω. Και αμέσως η κουτάλα έγινε μια ασημένια βεντάλια, τόσο φανταχτερή που στραφτάλιζε στον ήλιο.

Προχώρησαν λίγο ακόμα, αλλά ο πρίγκιπας ήταν ακόμα λυπημένος και σιωπηλός. Σε λίγο η Κουρέλω τον ρώτησε ξανά γιατί δεν μιλούσε και του είπε να την ρωτήσει γιατί φοράει αυτόν τον άσχημο γκρίζο σκούφο στο κεφάλι της.

«Γιατί φοράς αυτό τον άσχημο γκρίζο σκούφο στο κεφάλι σου;», ρώτησε ο πρίγκιπας.

«Είναι στ' αλήθεια ένας άσχημος σκούφος; Για δεξ! είναι η πιο φωτεινή χρυσαφένια κορώνα που φόρεσε ποτέ μια νύφη», απάντησε η Κουρέλω και αμέσως ο σκούφος έγινε μια χρυσή κορώνα.

Προχώρησαν λίγο ακόμα και ο πρίγκιπας ήταν τόσο λυπημένος που καθόταν σιωπηλός και χωρίς να βγάζει άχνα ακριβώς όπως και πριν. Έτσι η γυναίκα του τον ρώτησε και πάλι γιατί δεν μιλάει και του είπε να την ρωτήσει αυτή τη φορά γιατί το πρόσωπό της είναι τόσο άσχημο και γκρίζο;

«Ναι», ρώτησε ο πρίγκιπας, «γιατί το πρόσωπό σου είναι τόσο άσχημο και γκρίζο;»

«Είμαι στ' αλήθεια άσχημη; Νομίζεις ότι η αδελφή μου είναι όμορφη, αλλά εγώ είμαι δέκα φορές ομορφότερη», είπε η νύφη και όταν ο πρίγκιπας γύρισε και την κοίταξε, ήταν τόσο όμορφη, που σκέφτηκε αμέσως πως ήταν η πιο όμορφη γυναίκα στον κόσμο. Μετά από αυτό ο πρίγκιπας, βρήκε την λαλιά του και περπατούσε πια καμαρωτός δίπλα της με το κεφάλι του ψηλά.

Έτσι ήπιαν λαχταριστά οι δυο τους από τη γαμήλια κούπα

Και μετά από αυτό πρίγκιπας και βασιλιάς κίνησαν με τις γυναίκες τους για το παλάτι των πριγκιπισσών. Σαν έφτασαν εκεί, έγινε άλλο ένα γαμήλιο γλέντι και ήπιαν με πάθος από τις γαμήλιες κούπες τους. Ήταν μια γιορτή δίχως τέλος.

Γι' αυτό μην καθυστερείς, τρέξε και εσύ γρήγορα στο παλάτι του βασιλιά για να βρεις μια σταγόνα της γαμήλιας μπύρας που σε περιμένει!!